

Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ

Εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 97' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Οἱ τρεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ζύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐπιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἐπιλύχνιοι Ὑαλμοὶ

ἤχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ' 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῶ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
 Ἐχθεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἔλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.
 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
 Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

ἤχος α'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλιοιῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος
 ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα
 κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

ἤχος β'

Ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
 Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων,
 θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων
 παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας
 ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὄδυρομένη μητρῴα σπλάγχχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἰ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἄκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω ἀγάπῃ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

ἤχος πλ.β'

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς ἄμνός προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἡλοῖς προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπὸγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ραπίζειται, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡ Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦ! πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκησε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων, προσηφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκροὺς ἐξανάστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων πληγὰς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην, ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Φοβερὸν και παράδοξον μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας και νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῆ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας, Πιλᾶτῳ παρίσταται, ὃ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ραπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας και νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ Ἄδου. Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, και πάντα σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εἰσοδος

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, και ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Ἰε̅ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

[Μέλος Ἀρχαῖον](#)

[Ἰωάννου Σακελλαρίδου](#)

Προκείμενον

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς κα' 21

Πρόσχωμεν

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, και ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. 21:9

τὸ μέλος

ἦχος δ' Βε̅ χ'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.214*

Δι̅ ε̅ με̅ ρι̅ σαν̅ το̅ τα̅ ι̅ μα̅ τι̅ α̅ μου̅ ε̅ αυ̅

τοις̅ και̅ ε̅ πι̅ τον̅ ι̅ μα̅ τι̅ σμο̅ ον̅ μου̅ ε̅ ε̅ βα̅ λον̅

κλη ρον ^βλ (β')

∴ Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; 21:12

Δι εμε ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε ε βα
λον κλη η ρο ο ο ο ον

Ἀναγνώσματα

Σοφία.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

33:11-23

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίω, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύση μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ

ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἥνικα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς λδ' (34)
 Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμισον τοὺς πολεμοῦντάς με. (λδ'1)

τὸ μέλος

ἦχος γ'τος Ββ
 λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Δ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με πο
 λε μη σον τους πο λε μουν τας με (β')

∴ Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. λδ'12

Δ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με πο
 λε μη σον τους πο λε μουν τας με ε ε ε ε

Σοφία.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

μβ':12-17

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ

πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἔζησε δὲ Ἰώβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄριοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαβῶν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προκείμενον ἤχος δ' ψαλμὸς η' (8)

Σοφία. Πρόσχωμεν

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! (κ' 2)

Το μέλος

Ἦχος δ' Bx

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ως θαυ
μα στον το ο νο μα σου εν πα ση τη γη   (β')

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. η' 2

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ως θαυ
μα στον το ο νο μα σου εν πα α ση τη γη η η η η

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

νβ':13 – νδ':1

Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη
πολλὰ ἐπ' αὐτῶ, καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ,
ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον
Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ
διψώσῃ, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῶ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ
κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται,
καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς
δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς πρόβατα
ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτός, διὰ τῶν κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ
ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεάν
αὐτοῦ, τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους,
ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ,
καὶ Κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτόν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν
ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα
πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς,
καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς
ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
παραδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ
τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Προκειμένον ἦχος πλ. β' ψαλμός πζ' (87)

Σοφία. Πρόσχωμεν

*Θ-θεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. (πζ' 7)

Ε θεν το ο με εν λακ κω κα τω τα τω εν σκο τει

νοις και εν σκι α θανα του (β')

∴ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. πζ' 2

Ε θεν το ο με εν λακ κω κα τω τα τω εν σκο τει

νοις και εν σκι α θανα α του ου ου

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους ἀ' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

1:18-2:2

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· Ἀπολωὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώραnen ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθῃται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ

σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

∴ Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. (ξη' 2)

∴ Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. (ξη' 22)

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματθ. κζ' 1-38 Λουκ. κγ' 39-43, Ματθ. κζ' 39-54, Ἰω ιθ' 31-37, Ματθ. κζ' 55-61

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· ²καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ³Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων Ἕμαρτον παραδούς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. ⁵καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἕξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὄν

ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπρωῶτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾗθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τίνα θέτε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ᾗδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέτε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλαῶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἄθῳός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ³³Καὶ ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄζος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ᾗθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτόν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμη αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν

λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψύχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ⁵²ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ⁵³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ⁵⁴ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ⁵⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἔστιν ἡ μαρτυρία, καὶ κείνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ⁵⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ⁵⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὁφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ⁵⁸Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ⁵⁹ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητέρα, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. ⁶⁰Ὁψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· ⁶¹οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. ⁶²καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, ⁶³καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ⁶⁴ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν...

Ἄμην

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηρικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς τὸν Ὁτίχον

ἤχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκῆδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδιά, καὶ χεῖλη, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετριβήσαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθήσαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἄδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεχλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστὲ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐύρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἶς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγγχευσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσοστόμου μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἰωάννου Προτοψάλτου](#)

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡσπερ ἰμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρηῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν σταυρωῖ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρηγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ’ ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι’ ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδέυσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

414 [Πέτρου Ἐφεσίου](#)

615 [Πέτρου Φιλανθίδου](#)

414 [Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

418 [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

437 [Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

438 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

1125 [Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

413 [Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

427 [Γεωργίου Βιολάκη](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

‘Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν

σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα του Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἀπολυτικά

ἦχος β΄

‘Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας και ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοφία!

Εὐλόγησον.

‘Ο ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ και τῇ πόλει (μονῆ, χώρα ἢ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ἄμην.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Κύριε ἐλέησον (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη, και τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν και τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου και παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,

ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν
δοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ὤε **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε

ε ε κε ε ε ε ε κρα α α α α α

ξα α α α α α προ ο ο ο ιο ο ο ος σε

εισ α α α α α α α α α α α εισ

α α α α α α και σο ο ο λο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου εισ α α α

κου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε κε ε ε ε

κρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο λο ο ο ος σε εισ α α α α α α α α α α

α α α α εισ α α α α α και σο ο ο λο ο

ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο προ

σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω

ω ω ω τη φω ω ω νη η η η η η η

η η η η η της δε η η η η η δε η η σε

ε ω ω ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε

ε κρα α γε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι με

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε ει σα α α α λα α α εισ α ακου ου σο

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Κ α τ ευ θ υ υ υ θ η η η τ ω ω ω ω ω ω ω η ^{π 9}

η η η η η π ρ ο σ ευ χ η η μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ^{π 9} ω ω ω ω σ θ υ υ υ υ μ ι ι ι ι ι ι ι

α α α ι α α α μα ^{π 9} εν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

ω ω π ι ^{π 9} ο ο ο ι ο ο ο ο ο υ σ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ι ο υ ο υ ο υ ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε ^{π 9}

ε π α α ρ σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{π 9} τ ω ν

χ ε ι ρ ω ω ω ι ω ω τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ω ω ω

ω ω ι ω ω ω ω ν μ ο υ ^{π 9} θ υ σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α π ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η π εισ α α α α ια α α εισ

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου του ου ου

ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Ανασασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε εισ α κου

σο ο ο ο ο ον μου εισ α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε ^η εισ α κου σο ο ον μου ου ^ζ προ ο σρες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε ^η εισ α

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ^{π ρ} ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ν χει ει

ρω ων μου ^η θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ^η εισ α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α

κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ^{π ρ} ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ

Κ υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{π ρ} Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α

ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ ο υ

π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η σ ε ω ω

ω ω ς μ ο υ ^{π ρ} ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε ε ε

ε ^{π ρ} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι

ε ^{π ρ}

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο ς ε ε υ χ η

η η μου π⁹ ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι

ο ο ο ον σου π⁹ ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ρ⁹ εισ α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π⁹

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀνασσιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου π⁹ εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου π⁹

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προς σε ε ε εισ α α κου ου ου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

Κυριε εε κε κρα ξαα προ ο ος σε ε ^{π ρ} εισ

αα κου σο ο ο ον μου ^{π ρ} εισ αα κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ} Κυ ρι ε ε κε κρα αα

ξα προ ος σε ε ^{π ρ} εισ αααα κου ου σο ο ον

μου ^{π ρ} προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^{π ρ} εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^{π ρ} εισ αααα κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π ρ}

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου π⁹ ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου π⁹ ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η η⁹ εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π⁹

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος 4^ο Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ
α μην Κ υ ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ π⁹
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου εισ α α

ΝΗ ΠΑ
κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

ΝΗ
Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου πρ ο ο

ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η

σε ε ε ω ω ω ως μου πρ εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε πρ

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο

ΝΗ ΠΑ
σ ε ευ χη η η η μου πρ ως θυ μι ι ι α α

ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

πρ σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρων μου θυ σι ι

α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου

ουου σο ον μου ^{ΝΗ} Κυ ^{ΠΑ} υ υ υ ρι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε π ρ εισ

α κου σο ο ο ον μου π ρ εισ α α κου ου σο ον μου

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε π ρ εισ α κου σο ο ον μου ου π ρ προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου π ρ εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε π ρ εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π ρ

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον

σου π ρ ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη π ρ εισ α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

ἀργὸν εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε Δ

εισ α κου ου σο ο ον μου Δ εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε π ρ Κυ υ ρι ι ε ε κε

ε ε κρα α ξα προ ος σε ε ε εισ α α α α α κου

σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η

σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α κου σο

ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ ος ευ χη η η μου

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου ε επα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ω ν μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Ϛ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ρ

Μη εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις π ρ

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν Δ Ϛ

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^{π ρ}

Παι δευσει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^{Δ ρ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^{π ρ}

Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^{Δ ρ} κα τε πο θη σαν ε χο με να ^{Γ η} πε τρας

οι κρι ται αυ των ^{π ρ}

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^{Δ ρ} ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ ρ} δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην ^{π ρ}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψινμου εν ω πι ον αυ του απαγγελω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{γ δ}

και συ ε γνωστας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο ο μην ^{Δ δ}

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ δ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ δ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ισμου ει εν γη ζωωντων ^{π ρ}

Προ οσχεσ προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Εξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{Δ ρ} του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

Εμε υ πο με νου σι δι και οι ^{ρ η} ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι ^{π ρ}

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{Δ ρ} κυ ρι ε κυ ρι

ε εἰς ἀκουσον τῆς φωνῆς μου ^{π ρ}

Γενηθῶτα ὠτά σου προσέχοντα ^{ρ η} εἰς τὴν

φωνὴν τῆς δεῆσεως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στιχηρὰ

Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^{ζ ς} Πα ^ρ χ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.2#

Θου Κυριε φυλακην τῶ στόματι μου καὶ θυ

ραν περὶ ὀχθῆς περιτὰ χειλῶ μου ^{π ρ}

Μη ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρί

ας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρ

τιαις ^{π ρ}

Cυν ανθρωποις εργάζομενοι την ανομιαν

και ου μη συνδυασμετα των εκλεκτων

αυτων **π**₉

Παιδευσει με διικαιος ενελεει και ελεγει

με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανα

την κεφαλην μου **π**₉

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκιας αυτων **Δ**κατεποθησαν εχομενα πε

τρας οικριται αυτων **π**₉

Aκουσονται τα ρηματα μου οτι ηδυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ρ

δι ε σκωρ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

π ρ
δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

π ρ
χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν π ρ

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω π ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην π ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω π ρ

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου π ρ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι π ρ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με **π ρ**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κ ζη τω ων την ψυ χην μου **π ρ**

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα **Δ ρ** συ ει η

ε λ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των **π ρ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα **π ρ**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε **π ρ**

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^Δ του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου ^π

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π Κυ ρι ε Κυ ρι

ει σα α κου σον της φω νης μου ^π

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^π

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⁴/₉ Πα ⁷/₈

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου **Δ** και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου **π**₉

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**₉

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν **π**₉

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των **π**₉

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου **π**₉

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των **Α** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυτων **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

σαν **π** ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **π** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου **Α** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου **π**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι **Α** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^{π ρ}

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι ^{π ρ} κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω ^{π ρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^{Δ δ} φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{π ρ}

Ε κ χε ω εν ω πι οναυ του την δε η σιν μου ^{Δ δ} την

^{π ρ} θλι ψιν μου εν ω πι οναυ του α πα γ γε λω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

^{π ρ} μου ^{π ρ} και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην ε κρυ

φανπα γι δαμοι π q

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με π q

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου π q

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των π q

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα π q

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με **Δ** ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με **π** **ϑ**

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου **Δ** του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου **π** **ϑ**

Ε με υ πο με νου σι δι και οι **Δ** ε ως ου αντα

πο δως μοι **π** **ϑ**

Ε κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε **π** **ϑ** Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου **π** **ϑ**

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου **π** **ϑ**

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἲ̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

Ε̣ ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ^{π ρ} ο η λι ο

ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^{φ ρ} και γησ τα

θε με ε λι ι α ^η συν ε ε τα ρα α α ατ τε ε

ε ε το ^{π ρ} τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα αν

τα κτι ι ι σα α α αν τι π ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π ρ

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε π ρ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου χ π ρ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω

κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Πα ρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να ρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζουσα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ υ χησ πα ρει ας

συν θρι ξι κατα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χεε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ωσ οι μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οι οι μοι

το φω ω ω ωσ του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε

δυσ εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α α των τρο μω συν ει χον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου που το καλ λος ε δυ

τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ραν σε α

δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον ουν

α να α α α στη η η η θι ο πως ι δω κα

α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε εξ α

να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.390*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα ρι

στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και σταυ ρω

πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι στη η ης τω

ω ω ν α α πα α αν των ως α μνος προς α γο με

νος τη ι ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις

η η λους προ οσ πη η γνυ υ υ υ ται και την πλε

ευ ρα α αν κε εν τα ται και τω σπογ γω ω προς ψα

α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε ε πομ βρη η

η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ι ζε

ε ε ται ο Λυ τρω της του ου ου κο ο ο σμου ου

και υ πο των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο ο πλα α

στης τω ων α πα α αν των ω Δε σπο ο του φι

ι λα α ανθρω ω πι ι α ας υ περ των σταυ ρουν των

πα ρε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε

ε ρα λε ε ε ε γων α α α φες α αυ τοις

την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι

κως πα α ατ του ου ου ου σιν

Λόξα...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.391*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι πτε

Ω πως η πα ρα νο μοσ συ υν α α γω ω ω ω

γη ^Δ τον βα σι λε α της κτι σε ως ^Δ κα τε ε δι ι

κα σε ε θα να α α α τω ^π μη αι δε σθει ει σα

τας ε ευ ε ε εργε ε σι ι ι ^Δ α ας

α να μι ι μνη η η σκω ων ^Δ ^δ προ η σφα λι ι

ζε ε το λε ε γων προ ος α α ^π αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η ^δ σα α υ υ υ υ ^Δ ^δ μιν

ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι ι ου ^δ δαι αι

αι αι ^π αν ου νε κρους εξ α α ^δ νε ε στη

η η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο ^Δ γω ^δ ου

πα σαν μα α λα α ^Δ ^δ κι αν ε ε θε ε ρα α ^δ πευ σα α

και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο δι ι

δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει τε ε ε

ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α των πλη η

γα ας μοι ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω

ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε μω ων τε ες

ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουργον το ον ε

ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα ρα νο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα χρι τον τον

παν τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο

ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.393*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Φο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι

ο ον ση με ρον εν ερ γου ου ου με ε νον κα α

θο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει ται

δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης κα τα α

α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας και νε ε

φρουσ α δι ι κω ω ως ε τα α ζε ε ε ε ται

ειρ κτη η κα τα α κλει ει ε ε ε ε ται ο την

α α βυ υσ σον κλει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι

ι στα α ται ω ω τρο ο μω πα α ρι στα

α αν ται ου ρα νων αι αι δυ υ υ να α α

μει εις ρα πι ζεται χει ρι του πλα σμα α α το ο

ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα α τα χρι ι

ι ι νε ε ε ε ται ο χρι νων ζω ων τας και

αι νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε

ε ται ο κα θαι ρε ε τη ης του α α α α

δου ο παντα φε ερωων συμ πα α θως και παντας

σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι

κα κε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ο ξα α σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἶσδος

Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τρῳάδιον 1886 σ.254*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ^{π ρ} ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^{ρ Δ}

και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ

τε ε ε ε το τα παντα συν ε πα α σχον τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ^{π ρ} ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

^χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π q τὸ ἴδιον

Ἦχος Δε

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι

ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης

του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου

ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω προς ι να

τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα

α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Κ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νο ον Χρι

ι στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε

α δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου ου με ε

ε ε νον σπευ στον ουν α να α α α α στη η η η

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι ι

ι η με ε ρον εξ α α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.276*

Χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

C η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σταυ ρω

ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στη η ης τω ω ω ν α α

πα α αν των ως α μνος προ σ α γο με ε νος τη ι

ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοι οισ η η η

λοις προ σ πη η η η γνυ υ υ υ ται και τη ην

πλε ε ευ ρα α αν κε εν τα α α ται και τω σπο γ

γω ω προ σ φα α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν

να ε ε ε πομ βρη η η η σας τα ας σι α γο ο

να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω ω τη ης του ου

ου κο ο ο σμουου και υ πο των ι ι δι ων δου ουλων

εμ παι ζε ε ται ο ο πλα α στης τω ωων α πα α

α αν των ω ω ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα

α ανθρω ω πι ι ι ας υ περ των στα αυ ρου ουν

των πα ρε ε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα

τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α φε ε ες

α αυ τοις την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου

γαρ οι δα σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι

τι α δι ι κωσπρα α ατ του ου ου ου σι

Λόξα...

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι π

Ω ω πως η πα ρα νο ο μος συ υν α α α

γω ω ω ω γη Δ τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα τε ε

δι ι κα σε ε ε θα να α α α τω μη η αι δε σθει

ει ει σα τας ε ε ευ ε ε ρ γε ε σι ι ι

ας Δ α ας α α να μι ι μνη η η σκω ων προ η

σφα λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ

τους π λα ο ος μου τι ε ε ποι η η σα α

α υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των εν ε ε πλη η σα α

την Ι ι ου δαι αι αι αν ου νε ε κρους ε εξ

α α νε ε στη η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω

ου πα σαν μα α λα α κι ι αν ε θε ε ρα α πευ σα

α α και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο ο δι

ι δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει ει τε ε ε

ε μου α αν τι τω ω ω ν ι ι ι α α μα α α των

πλη γα ας μοι ε ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι

ι ζω ω ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε ε

μω ω ν τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ου ουρ

γ ο ο ν τ ο ο ο ν ε ε ε υ ε ε ρ γ ε ε ε τ η ν ως πα

ρα ν ο ο μ ο ο ν τ ο ν ν ο ο ο μ ο δ ο ο ο ο ο τ η ν

ως κα τα κρι τον τον παν τω ω ω ν βα α α σι ι λε

ε ε α μα κρο ο ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ

ρι ι ι ε δ ο ο ο ξ α α α α σοι

Kai nvn...

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.280*

Κ αι αι νυ υ υ ν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο βε ε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ο ν μυ

στη η ρι ι ο ον ση η με ε ρον εν ερ γου ου ου με ε

νον κα α αθ ο ρα α α α ται ο α να φησ κρα

α τει ει ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη

η ησ κα τα α α α ρας ο ε ε τα α ζων καρ δι

α ας και αι νε ε φρους α δι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε

ε ε ε ται ο τη ην α α α βυ υ υ σ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα ρι ι στα α ται ω ω τρο ο μω ω

πα α ρι ι ι στα αν ται αι ου ρα α νων αι

αι Δυ υ υ να α α μει εις ρα πι ζεται χει ρι ι

του πλα σμα α α το ο ος ο ο Πλα α α στης ξυ λω

κα α τα κρι ι ι ι νε ε ε ε ται ο κρι ι

ων ζω ων τας και αι νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει

ει ει ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι αι ρε ε

ε τη η ης του Α α α α δου ο παντα φε ρω

ων συ υμ πα α θω ως και παντας σω ω σα α ας τη

ης α α α ρας α νε ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α α α σοι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη Τριώδιον 1899 σ.505*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α

σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε ε τα

ρα α α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα

α σχον τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι π q

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π q τὸ ἴδιον

Ἦχος Δε

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μοσ ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

σμων ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να ρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρωσ εκ βα α α θου ουσ ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Επι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον σπευ στον ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.523*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως παρ

ι στα ται αι αι Πι ι λα α τω και σταυ ρω πα ρα δι

δο ται ο Κτι στης τω ω ω ν α α πα α αν των ως

α μνος προσ α γο με ε νος τη ι ι δι ι ι α α

βου λη η η η σει τοις η η λοις προ οσ πη η

— η η γνυ υ υ υ ται και τη ην πλε ε ευ ρα α αν κε

“ εν τα α α ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α

α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε επ ομ βρη η

η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ζε ται

ο λυ τρω ω τη ης του κο ο ο σμου ου και υ πο

των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο πλα α στης

τω ων α πα α α αν των ω Δε σπο ο του φιλ

α α αν θρω ω πι ι ας υ περ των σταυ ρουν των παρ

ε κα α α λει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε ε ρα λε ε

ε ε γων α α α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα σι

ιν οι α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα

α α ατ του ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.525*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω

γη τον Βα σι λε α της κτι σε ε ως κα ατ ε ε δι

ι κα σε ε θα να α α α τω μη αι δε σθει

ει σα τας ε ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ας ας α να

μι ι μνη η η σκω ων προ η σφα α λι ι ζε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ος

μου τι ε ποι οι η σα α υ υ υ υ μιν ου θαυ

μα των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι αι

αι αν ου νε κρους ε εξ α αν ε στη σα μο νω ω

ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα α λα α κι

ι αν ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο ο δι δο τε εις τι α μνη η η μο

νει ει τε ε ε ε μου αν τι των ι ι ι α α

μα α των πλη γας μοι ε ε πι θε ε
 εν τες αν τι ζω η η ης νε κρουν τες κρε μων
 ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουρ γο ον τον
 ε ε ευ ε ερ γε ε την ως πα ρα α νο ο μο ον
 τον νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα κρι τον
 τον παν των βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο ο
 ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α
 α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ον μυ στη

η ρι ι ο ον ση μερον εν ερ γου ου ου ου με ε νον

κα αθ ο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ ων το ον Α α δα α αμ τη ης κα

τα α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι ας και νε

ε φρου ους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε ε ε

ται ειρ κτη η η και τα α κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα αρ ι ι στα α ται ω τρο ο

μω ω πα αρ ι σταν ται ου ρα νων αι δυ να α α

μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα το ο ος ο

ο Πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και αι νε ε

ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ε

ται ο καθ αι αι ρε ε ε τη ης του Α α α α

δου ο παν τα φε ε ρω ων συμ πα α θω ως και

παν τας σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε

ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α σοι

* α σοι οι οι οι οι οι οι

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε

ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω κρε μα με ε νο ον Χρι ι στε

ε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το ο και

γη ης τα θε με ε λι ι α συν ε τα

ρα α α α α α α α τ τε το τα παν τα συν

ε ε πα α σχον τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα

α α αν τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ _Δ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον _Δ

Λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μοσ _Δ

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ₆ ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α αν των ₉ ^χ θα να

α τω ω κα τε δι ι ι κα α α α σε _γ με ε ^σ

ε γα α α θα α αυ μα α _Δ ο τι ο κτι στης του ου κο ³

ο ο σμου _Δ εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται _Δ και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω ποσ ₆

ι νατους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα κρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμ πτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να αρ

τῶ ὦ με ε ε ε νον ο δουρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλαα αγ χνα ε ε τε τρω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δου νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον

Χρι ι στε ε σε τον πα α αν τω ων κτι στη ην και

αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου

ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Ὑι

ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α

α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ρα α α α

α αν σε α δι ι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

α στη η η η η θι ι ο πωως ι δω κα α

γω σου τη ην εκ νε κρων τρι ι η η με ε ε ρον

εξ α να α α α α α α α στα σιν

Ἦχος λ π Πά

Χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας **Δ** και η α λη θει α του Κυ ρι ου **Χ**

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να **π**

Σ η η με ε ε ρον ο Δε σπο της της κτι ι σε

ε ως πα ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α

τω **Δ** και σταυ ρω ω ω ω πα α ρα α δι δο ο ται ο

κτι στη ης τω ων α πα α α αν των ως α μνο ος

προσ α γο ο με ε νος **Δ** τη ι δι ι ι ι α

α βου λη η η η σει τοις η η η λοις προσ πη **π**

η η γνυ υ υ υ ται αι αι αι αι και αι αι αι την πλε

ευ ραν κεν τα α α α α ται αι και τω σπο

ο ο ο ογ γω προς ψα αυ ε ε ται αι ο μαν

να α ε ε πομ βρη η η η σας τας σι α

γο ο ο ο νας ρα α πι ι ζε ε ται αι ο λυ τρω

της του ου κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι

ων δου ου ου ου λων εμ παι αι αι αι ζε ε ε ε ται

ο πλα α στη η ης των α πα α α αν των

ω ω Δε ε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α ανθρω ω

πι ι ι ας υ πε ε ερ των σταυ ρουν των πα ρε

κα α α α α λει ει τον ι ι δι ι ι ον

Πα τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α α φες
 α αυ τοι οις την α μα αρ τι ι ι α α αν τα
 α α αυ τη ην ου γα αρ οι δα σι ιν οι α α
 α α νο ο ο ο μοι οι τι α δι ι κως πρα α α
 α α α τ του σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.274/721*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι ι
 ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α
 τι

Ω ω ω πω ω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν

α α γω ω γη τον βα σι λε α της κτι ι σε ε

ως κα τε δι ι κα α α σε ε θα α να α α

α α α α α α τω μη η αι δε σθει ει ει

σα τας ευ ε ερ γε ε σι ι ι α ας α ας α να

μι μνη η η η η σκων προ η σφα λι ι ζε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ο ο ο

ο ος μου τι ε ποι η σα υ μι ιν ου ου θα

αυ μα α α α των ε νε ε ε πλη η σα την Ι ι ι

ι ου δαι αι αι αι α α αν ου ου ου νε ε κρους

Εξ α νε ε στη η η σα μο ο νω τω ω ω λο ο

ο ο ο ο ο γω ου πα σα αν μα α λα

κι ι ι α αν ε θε ρα α πε ε ευ σα α και αι νο

ο ο ο ο ο ο ο σον τι ι ι ου ουν μοι αν

τα πο δι ι ι ι ι ι ι δο ο τε εις τι

ι α α μνη η μο ο νει ει ει τε ε ε ε ε μου ου αν

τι των ι α α μα α α α των πλη γα ας μοι

οι οι ε ε πι ι θε ε ε ε ε ε ε ε εν τες

αν τι ι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε ες κρε μω

ων τε ες ε ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ου ως κα κου ου ου

ουρ γο ον τον ευ ερ γε ε ε ε ε ε ε

τη η η η ην ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι

τον τον πα τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α

μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ο ο ο ο ξα σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.276/723*

Και αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

Φ ο βε ε ρον και πα ρα δο ο ξον μυ υ στη η

ρι ι ο ον ση η η με ε ε ε ρο ο ον εν ερ

γου ου με ε νο ον κα α θο ρα α α α ται ο

α να φης κρα α τει ει ει ει ται δε ε σμει ει ει ει ει

ει ει ται ο λυ υ υ υ ω ων τον Α δα α αμ τη

ης κα α τα α α α α α ρας ο ε τα α α

ζων καρ δι ι α ας και νε ε φρους α δι ι ι κως ε

τα α α α α α ζε ε ε ε ται ειρ

κτη η η η κα τα κλει ει ε ε ε ε ε ε ε

ται ο την α α α α α βυ υσ σο ον κλει ει

ει ει ει ει ει σας Πι λα α α α τω πα α

ρι ι στα α ται ω ω ω ω ω τρο ο ο

ο ο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου ρα α

νω ω ω ω ων αι αι δυ υ να α α α α α α α

μεις ρα α πι ζε ται χει ρι του πλα α σμα α α τος ο

Πλα α α στη ης ξυ λω ω κα α τα κρι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι ι νων ζω ων τας και αι νε

ε ε κρους τα α φω ω ω κα τα κλει ει ε ε

ται ο κα θαι ρε ε ε ε τη ης του Α α

α α δου ο παν τα φε ε ρω ω ν συμ πα α θω ω

ω ως και παν τας σω σα ας τη ης α α ρα ας α

νε ξι ι ι ι κα α α α κε ε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ξασοι οι οι οι οι οι οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε π ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α ουν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα ουν ε ε ε πα

α α σχον τω τα παν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι π

* και ούτω α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} τὸ ἴδιο

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.127*

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ Δ} ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μοσ ^Δ

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι ^Δ

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρω υ υ χε ε ε

το δι ο και το στηθος τυ πτου ουσα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθααλ μω ωων μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο οντο λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Επι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευ στον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας **Δ** και η α λη θει α του Κυ ρι ου **Χ**

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να **π**

Σ η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι λα α α τω **Δ** και Σταυ

ρω πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι ι

στη η ης τω ω ω ν α πα α αν των **Δ** ως α μνος προς

α γο με ε νος τη ι δι ι ι ι α α βου λη η

η σει **π** τοις η η η λους προς πη η η η γνυ υ

Δ υ ται και την πλε ε ευ ρα α αν κεν τα α α ται **Δ**

και τω σπογ γω προσ ψα α αυ ε ε ε ται ο ο ο

μα αν να ε ε πομ βρη η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ε ται

ο λυ τρω τη ης του ου ου κο ο ο σμου ου και

υ πο των ι δι ων δου ου ου λων εμ παι ζε ε ται αι

ο ο ο πλα α στης τω ων α πα α αν των ω ω

ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α αν θρω πι ι ι

ας υ περ των σταυ ρου ουν τωων πα ρε κα α α

λει ει τον ι ι δι ι ι ο ο ο ον Πα τε ε ρα

λε ε ε γων α α α φε ε ες αυ τοις την

α μαρ τι ι ι αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι εν οι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι ι

κως πρα α ατ του ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.146*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μοσ συ να α α γω γη

τον Βα σι λε α της κτι ι σε ε ε ως

κα α τε ε ε δι ι ι ι κα σε θα να α α α α

τω μη αι δε σθει ει σα τα ας ε ε ε ευ ε ερ

γε σι ι ι ι ας ας α να μι μνη η η σκω ων προ

η σφα λι ι ζε ε ε το λε ε ε γων προ ος α

α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α

α υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η η

σα α α α την Ι ι ου δαι αι αι αι αι αν

ου νε κρους ε ε ξα α νε ε στη η η σα

μο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ου πα σαν

μα λα α κι αν ε ε θε ε ε ρα α α α πευ

σα α και νο ο ο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο

δι ι δο ο ο ται εις τι αμνη η ημο νει ει

ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α μα α α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι

θε ε ε ε εν τες αν τι ζω η η ης νε κρου

ουουν τες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ

υ λου ουως κα κου ουργο ον το ο ον ε ε ευ ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ο ο ον τον νο

ο μο δο ο ο ο ο την ως κα τα κρι τον των

πα αν τω ω ων Βα α α σι λε ε ε α Μα

χρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ με Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.148*

Και αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο ο ο βε ρον και πα ρα α δο ο ο ξον μυ

στη η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε

ρον ε νερ γου ου ου ουου με ε ε ε νον κα α

θο ρα α α α α ται ο α να φης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης

κα τα α α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας

και αι αι νε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α α

α ζε ε ε ε ται ειρ κτη η η κα τα α

κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α α α βυ υ σ σ ο ν κλει

ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι ι στα α α ται

ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου

ρα νων αι αι αι αι δυ υ υ να α α μει εις ρα

πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος ο πλα

α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι νε ε ε

ε ται ο κρι νων ζω ω ν τας και αι νε ε ε κρους

τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι

ρε ε ε ε τη ης του Α α α α α δου ο παν τα

φε ε ρων συ υ υμ πα θως και παν τα σω ω σα α

ας τη ης α α α ρα ας Α νε ξι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι κα α κε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν π ρ

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου ου ου ου το ο φο

ο ο βω θε ω ρου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα με ε

νον Χρι ι στε π ρ ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το

ο ρ και γης τα θε με ε λι ι α συν ε τα ρα

α ατ τε ε ε ε το π τα παν τα συν ε πα α σχον

τω τα παν τα α κτι ι ι σα α α αν τι π ρ ο ε

κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι π ρ

χ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π ρ}υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ}ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

^χΑ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ Δ}ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Λ α ο οςδυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μοσ ^Δ

ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να ι να ^Δ

τι την ζω ην των α α πα αν των ^Δθα να τω κα τε δι

ι ι κα α α α σε με γα α α θα α αυ μα

ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας α νο

ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω

ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την καρ

δι ι ι αν πι ι κρω ως και στε να α ζου ουου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα α νε κρα α γε ε ε γο ε ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου κο ο ο

σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ωων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε μου ου ου που ου το

κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ στον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον εξ α α

να α α στα α α α σιν

* Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.197*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σtau

ρω ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στης των α α α

πα α αν τω ων ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι

δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις η η λoις

προσ πη η η η γνυ υ υ υ ται και την πλευ ρα α αν κε

εν τα ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α αυ ε ε ε

ε ται ο μαν να ε πομ βρη η η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω της

του κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι ων δου λων εμ

παι ζε ε ται ο πλα α στης των α πα α α αν των

ω Δε σπο ο του φι λαν θρω πι ι ι α ας υ περ

των σταυ ρουν των πα ρε κα α α λει τον ι δι ον Πα τε ε

ρα λε ε ε ε γων α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα σιν οι α

α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα α ατ του ου

ου ου σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.198*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ω πω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν α γω

ω γη τον βα σι λε α α τη ης κτι σε ε

ω ως κα τε δι κα σε ε θα α να α α α α τω μη

αι δε σθει ει ει σα τας ευ ερ γε σι ι ι ι α α ας

ας α να μι μνη η η η η η σκων προ η σφα

λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα υ υ μι ι ι ιν ου

θα αυ μα α α των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι

αι αι αι αν ου νε κρους εξ α νε στη η σα α μο ο

νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα λα

κι αν ε θε ρα πευ σα και αι νο ο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο δι ι δο ο τε εις τι α μνη

μο νει ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ω ν ι ι ι

α α μα α α των πλη γα α ας μοι οι ε ε

πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε

ες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ υ υ λου

ου ως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον νο ο

μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι τον τον παν

των βα σι λε ε ε ε ε α α μα κρο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μα κρο ο θυ υ

με ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Και νυν...

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Φ ο βε ε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι ι

ο ον ση η με ε ρον εν ερ γου ου ου με ε νον κα

θο ρα α α α ται ο α να φης κρα α τει ται δε σμει

ει ει ει ται ο λυ ων τον Α δα α α αμ τη ης

κα τα α α α ρας ο ε τα α α ζων καρ δι ι α ας

και νε ε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει σας Πι

λα τω πα ρι ι στα α ται ω τρο ο μω ω πα α

ρι ι στα α αν ται ου ρα νων αι αι αι δυ υ υ

να α α μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α

α το ο ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα τα κρι

ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και

αι νε ε ε κρους τα φω πα ρα δι ι δο ο ται ο

κα θαι ρε ε ε ε ε τη ης του α α α α δου ο

παν τα φε ρω ων συ υ υμ πα α θως και παν τας σω ω

σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α νε ξι ι κα α κε χ ρ

Κυ υ υ ρι ι ε δο ξα σοι οι οι οι Δ ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Ἐπιλύχνιος Ἐυχαριστία

Μέλος Ἄρχαϊον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος ϩ ϩ Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νε ι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι και αι αι αι ροι οι

οι οι οισ υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ο σμος

σε ε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο ο κο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Ἑσπέρας προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Θίς τόν Στίχον

Στιχηρά αὐτόμελα

Πέτρου Βυζαντίου

β' χορός

Ἦχος Δι

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον 1825 σ.150*

Ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε κρον ο Α ρι μα

θαι ας κα θει ει λε την των α πα αντων ζω ην σμυρ νη

και σιν δο νι σε Χριστε ε κη δευ σε και τω πο θω

η πει γε το καρ δι α και χει ει λη σω μα το α κη

ρα τον σου πε ρι πτυ ξα σθαι ο μω ως συ στελ λο

με νος φο βω χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη συγ

κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

 αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

 ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω ω σα α α

 το

O ο τε ε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

 τος κα τε τε ε θης ο Λυ τρω τη ης του παν τος Α δης

 ο παγ γε λα στος ι δων σε ε πτη ξεν οι μο χλοι

 συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι μνη μα τα η

 νοι χθη σαν νε κροι αν ι σταν το το τε ε ο Α δαμ

ευχαριστως χαιρων ανεβοα σοι δοξα τη

συγκατα βασει σου φιλανθρωπε

Και γαρ εστερεω σε την οικουμενην

ητις ουσα λευθη η η σε εεται

Οτε εν τω ταφωσαρκικως θελων συν

εκλεισθης οφυυσει τη της θεοτητος με

ων απεριγραπτος και αδιοοριστος ταθανα

του απεκλεισας ταμεια και Ααδουαπαντα ε

κενωσας Χριστε βασιλεια τοτε και το Σαββα

τον του ουτοθειας ευλογιας και δο

ο ξης και της σης λαμ προ τητος η η ξι ωσας

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον

ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι αν σου και

τον λι θον του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις

σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω

ωστη η μων σωτη ρι ι α χαι ρου σαι ε βο ων σοι

δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

β' χορὸς

Ἦχος Δι'

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.371*
(διασκευή Γερασίμου μοναχοῦ)

Ο ο ο ο ο τε ε ε εκ του ου ξυ λου ου σε

ε νε ε ε κρον ο ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και σι εν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω

πο ο ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι

χει ει ει λη σω ω ω ω μα το α α κη ρα α τον

σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α σθαι ο ο ο

ο ο μω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι

αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ ναμιν και πε ρι ε ζω ω ω σα α α

το

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω τω

ω και αι αι νω υ πε ερ του παν τος κα α τε ε

τε ε ε θης ο Δυ υ τρω ω ω τη η ης του

πα αν τος α α α α δης ο πα αγ γε λα α στος ι

δω ων σε ε ε ε ε πτη η η η ξεν οι μο

χλοι οι οι συ υν ε τρι ι βησα α αν ε θλα σθη η σα αν

πυ υ υ λαι μνη η η η ματα η η νοι χθη η σαν

νε κροι α αν ι ι ι στα α α αν το το ο ο

ο ο τε ε ο Α δαμ ε ευχα α ρι ι ι στως χαι αι

αι ρων αν ε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Και χ γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην χ

η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω σα

ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω σα

αρ κι ι ι κως θε ε λων συν ε κλει σθη ης ο ο

αρ κι ι ι κως θε ε λων συν ε κλει σθη ης ο ο

φυ υ υ σει τη ση ης θε ε ε ο τη η τος

φυ υ υ σει τη ση ης θε ε ε ο τη η τος

με ε ε ενων α πε ε ρι γρα α πτος και α α δι ι

με ε ε ενων α πε ε ρι γρα α πτος και α α δι ι

ο ο ο ρι ι ι ι στος τα θα να α α του ου α

ο ο ο ρι ι ι ι στος τα θα να α α του ου α

πε ε κλει σα α ας τα μει α α και αι α α α

πε ε κλει σα α ας τα μει α α και αι α α α

δου α α α α παντα ε ε κε νω ω σας Χρι στε βα α

δου α α α α παντα ε ε κε νω ω σας Χρι στε βα α

σι ι ι λει ει ει α το ο ο ο ο τε ε και

σι ι ι λει ει ει α το ο ο ο ο τε ε και

το Σαβ βα α τον του ου ου το θει ει ει ας ευ

το Σαβ βα α τον του ου ου το θει ει ει ας ευ

λο γι α ας και αι δο ο ο ξης και της σης λαμ προ

στη τος α α α ξι ι ω ω ω σον

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

Ο ο ο ο ο τε ε αι αι δυ υ να μει εις σε

ε Χρι ι ι στε πλα α νον υπ α νο μων ε ε

ω ω ω ρων συ κο ο φα α αν του με ε νον ε

ε ε ε φριτ τον τη ην α φα α τον μα κρο ο θυ υ μι

ι ι α α α αν σου και τον λι ι ι θο ον του

μνη η μα το ο ος χερ σι σφρα α γι ι σθε ε εν

τα αι αι αι αις σου την α α κη ρα α τον πλευ ραν ε

ε λο ο ογ χε ε ε ευ σαν ο ο ο ο ο μω ως τη

η μων σω ω τη η ρι ι ι α χαι αι αι ρου σαι

ε βο ωων σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα α

σει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκ3

Κωνσταντίνου Πρίγγου

β' χορός

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε χρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α αν των ζω ω ην

σμου υ υ υρη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω χαι αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α ασει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.151*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το ε νε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

τος κα τε τε ε θης ο λυ τρω τη ης του παν τος

Α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε ε ε πτη η ξεν

οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι

μνηματα η νοι χθησαν νε κροι α νι ι στααν το το

τε ε ο Α δαμ ευχα ρι ι στως χαι ρων α νε βο α

σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου ουσα α λευ θησεται

Ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν ε

κλει σθης ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων

α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να

του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α το τε ε και το

Σαβ βα τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

ο ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο ο τη η τα η μερων

Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α

νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φριτ τον

την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον

του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις σου την α

κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω ω στη η μων

σωτη ρι ι α **ζ'** χαι ρου σαι ε βο ων σοι Δο ο ο

ξ α τη συ γ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε **Δ**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Δουκ3ς Δουκ3

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

β' χορός
ἀργόσύντομα

Ἦχος **Δι' ς'**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε κρον **Δ**

ο Α ρι μα θαι αι αι ας κα θει ει ει λε την των **ζ'**

α πα αν των ζω ην **ζ'** σμυ υ υρ νη και σι ι ιν **Δ**

δο νι σε Χρι στε ε κη η δευ σε και τω πο **Δ**

ο θω η η πει γε το καρ δι α και χει ει ει λει **ζ'**

σω μα το α κη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξ α σθαι ο **Δ**

μω ως συ στελ λο με νος φο ο ο βω και ρων α νε

βο α σοι δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι

λαν θρω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το Κυ ρι

ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε ε εν τω τα φωτω και νω υ περ του

παν το ο ος κα τε τε ε ε θης ο λυ τρω τη

ης του παν τος α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε

ε ε πτη η ξεν οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε

θλα σθη σαν πυ υ υ λαι μνη μα τα η νοι χθη σαν νε κροι

α νι ι στα αν το το τε ε ο Α δαμ ευ χα

ρι ι ι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο

ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νην η τις ου ουσα α λευ θη σε ται

Ο τε ε εν τω τα φω σα ρ κι κως θε λων

συν ε κλει ει ει σθης ο φυ υ υ σει τη της Θε ο τη

τος με νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ρι ι στος

τα θα να του α πε κλει σας τα μει ει α και α

α α δου ου α παν τα ε κε νω σας Χρι στε βα σι

ι λει ει α το ο ο τε και το Σαβ βα τον του ου

το θει ας ευ λο γι ας και δο ο ξης και

της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο ο ο μων ε ω ω ω ρων συ κο φαν του με

νον ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν

σου και τον λι θον του μνη μα τος χερ σι ι σφρα γι

σθε εν τα αις σου την ακη ρα τον πλευ ραν ε λο

ογ χεευ σαν ο ο ο μως τη η μων σωτη ρι ι

α και ρουσαι ε βοων σοι δο ο ξα τη

συγκατα βασει σου φιι λαν θρωπε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Δοξαστικὸν](#)

Λουκάς Λουκά

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρὸν... ἀργὸν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

μέλος ἀργὸν

Ἦχος Δι'

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.168*

Ο ο ο ο τε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

σε ε νε ε ε κρον ο ο α ρι μα θαι α αςκα

α θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αντων

ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και σι εν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο
 ο θω ω η πει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει
 ει ει λει σω ω ω ω μα το α α κη ρα α τον σου
 πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α σθαι ο μω ω ω ω
 ω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι αι
 ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα
 τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

μέλος ἄργον

ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α α αν των ζω ω ην

σμου υ υ υρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω και αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α σει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

ἐπιστροφή

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

μέλος ἄργον

Ἦχος Δι γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο τε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

σε ε νε ε ε κρον ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμου υ υ υρνη και αι σι εν δο νι ι σε Χρι
 στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο
 ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει
 ει ει λει σω ω ω ωμα το ο α α κη ρα α τον
 σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω
 ως συ υ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι
 αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη
 συγ κα τα βα ασει σου ου φι ι ι λα αν θρω ω ω
 πε

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ πε

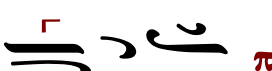

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

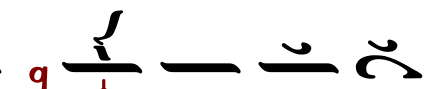
ω νων α α α α μην π ρ πε

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως χ ρ

ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ι ον χ ρ κα θε

λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο δη η

η η μω π ρ και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ μνον

α α α α α τα α α α φον ρ δ ε υ συμ πα θη

η η τον θρη νον α α α να α λα α βων ο δου

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου ον προ μι κρου ο ο η η

λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον θε

α σα α με ε νος ζο ο ο φον πε ρι ι

ε ε ε βα αλ ελ ε ε το και η η γη τω

φο ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι νε

το και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το κα

α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα αλλ ι

δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε ^χδι ε με ε

κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα α να

α α τον ^ππω ω ως σε κη δε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου ^πη η η πώς σιν δο ο ο

σι ιν ει λη η η η σω ^πποι αις χερ σι δε προ οσ

φα α αυ σω ^χτο σον α α κη η η ρα α τον σω

ω ω ω μα ^πη ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη

ση ε εξ ο ο ο δω οι κτι ι ι ι ρ μον ^χμε γα

λυ νω ω τα πα α α α θη η η η σου ^χυ μνο

λο ο γω ω και τη ην τα φη η η ην σου ^πσυν τη

Α να στα α α σει ει κρα α αυ γα α α α α

ζων ^χϞ ^ϩ Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^πϩ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Nūn ἀπολύεις τον δούλόν σου

Λουκάς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ π̣ ϩ̣ Πα̣

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Τριώδιον & Πεντηκοστάριον
1883, σ. 191*

Δ ο ο ο ο ο ξα̣ Πα α τρι ι και Υι υι ω ^ΑϞ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^πϩ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην ^πϩ

Σ ε τον α να α βαλ λο με ε ε νο ον το ο

φως ^χϞ ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ον ^χϞ κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ υ μνον α α α α α τα α α φον ευ συμ

πα θη η η η τον θρη νοον α α α να λα α

βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε

ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι η η η η σου ον προ ο μι ι

κρου ου ο ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ

ρω κρε μα με νον θε α α σα α με ε ε νος

ζο ο ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε

το και η η γη τω φο ο ο βω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ ρη

η γνυ υ υ το να ου ου το κα α τα α πε ε ε

ε ε τα α α σμα αλλ ι δου ου νυ υν βλε ε

ε πω ω ω σε διε με ε ε κου ου σι ι ι

ω ως υπ ελ θο ο ον τα θα α να α α τον πω

ω ως σε ε κη δε ε ευ σω ω ω Θε ε ε

ε ε μου η η η πω ως σιν δο ο ο σι ι ι ν

ει λη η η σω ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα

α αυ σω το σον α κη η η ρα α τον σω ω ω

μα ^{π ρ} η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση εξ

ο ο ο ο δω οι κτι ι ιρ μον ^{χ ρ} με γα λυ

νω ω τα πα α α θη η η η σου ^{χ ρ} υ μνο λο

γω ω και τη η ην τα φη η ην σου ^{π ρ} συν τη α

να στα α α σει ει κρα α αυ γα α α α ζων ^{χ ρ}

Κυ ρι ι ε δο οξα σοι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου](#)

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.528*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π q

ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φω

ως x q ως πε ερ ι μα α α τι ι ι ι ον x q καθ

ε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου συν Νι

ι κο δη η η η μω π q και θε ω ρη σας νε κρον

γυ υ υ μνον α α α α τα α α α φον q x ο ευ συμ

πα θη η η τον θρη νο ον x q α α α να α λα α

βων x q ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε λε ε ε ε

γεν π q οι οι οι οι οι μοι οι γλυ κυ τα α τε

Ι ι η η η η η η σου ον προ μι

χρου ο η η λι ι ι ος εν στα α α αυ ρω

κρε μα μενον θε α α σα α με ε ε ε νος ζο ο ο

φο ον πε ρι ι ε ε βα α α αλ λε ε ε ε

ε το και η η γη τω φο ο ο βω ω ε ε κυμαι

αι ε νε ε το και δι ε ε ρ ρ η η γνυ υ υ

το να ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α

σμα αλλ ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε

δι ε με ε κου ου σι ι ι ω ως υπ ελ θο ο ον

τα θα α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε

ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου η η η πω ως

σιν δο ο ο σι εν ει λη η η η σω ποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το σον α α κη η η

η ρα α τον σω ω ω ω μα η ποι α α σμα

α τα α με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο δω ω

οι κτι ι ι ιρ μον με γα λυ υ νω τα πα

α α θη η η η σου υ μνο λο ο γω ω και τη ην

τα φη η η ην σου συν τη Α να στα α α

σει ει ει κραυ γα α α α α ζω Κυ ρι ι ε

δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

σύντομον

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.287*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Σ ε ε τον α να βαλ λο με ε νο ον το ο φω ως

ω ωσπερ ι ι μα α α τι ι ι ι ον καθ ε λων Ι

ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι κο δη η η η

μω και θε ω ω ρη η σας νε ε κρον γυ υ υ μνον α α

α α α τα α α α φον ευ συ υμ πα θη η

η τον θρη η νο ον α α α α να α λα α βων x q

ο δυ ρο με ε ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π q

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου x q ον προ μι ι κρου ου ο η

η λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα α με ε νον A q

θε α σα α με ε νος ζο ο ο φο ον πε ρι

ι ι ε βα αλ λε ε ε το π q και η η γη η τω

φο ο ο βω ω ε εκυμαι αι αι αι αι αι αι νε

το ο ο π q και αι δι ερ ρη η γνυ υ το να α

ου το κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα

σου ^π9 συν τη Α να στα α α σει ει ει κρα α αυ

γα α α ζων Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα σοι οι οι

οι οι οι οι οι ^π9

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλητξανίδου

ἄργον
ἔκτασις δ - Κ'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω ^κ9 και Α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι ^π9

Κ αι νυ υ υ υ ην και αι α α ει ει ει ει ει

ει ^κ9 και αι ει εις τους αι αι ω ω ω νας ^Δ9 των αι ω

ω ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ν α α α

α α α α ρα α α α α α μην π ρ

Ἦχος λ π ρ Πα

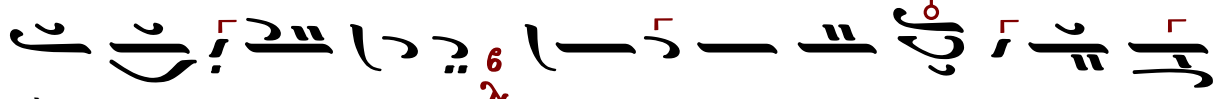
Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.281*

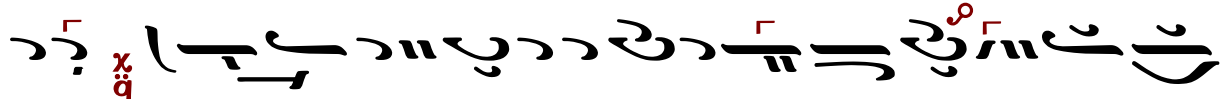
ε ε ε ε το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον α

α α να α βα α α αλ λο ο με ε ε β λ

υε ε ε ε νο ον το ο ο ο φω ω ω β λ

ω ως ω ω ω ω ω σ πε ε ε ε ε ε ρ ι ι χ ρ

ι ι μα α α α ω σ πε ρ ι ι μα α α τι ι ο ο ο

ον καθ ε λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν π ρ Δ ρ

Ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ ρ

ση η η η ηφ α α α α α πο ο ο ο ο ο ο

ο ο του ου ου α πο τουου ξυ υ υ υ υ υ λου ου ου συ

υ υ υ υν Ni ι ι ι ι ι κο ο ο ο ο ο ο ο

δη η η η η η η ιη συν Ni κο δη η μω και

θε ω ω ω ω ρη η η η η σαας νε ε ε ε ε

ε ε κρο ο ο ο ο ον γυ υ υ υ μνο ο ο ο ο

ο ον α α α α α α α α τα α α α α α τα

α φο ο ο ο ο ον ε ευ συ υ υ υ υμ πα α

α α θη η ευσυμ πα α θη η τον θρη η η η η η η

ιη η η η η η η η νο ον α α α α α να α

λα α α α να λα α βω ω ω ω ω ω ω ων ο

δυ ρο ο ο ο ο ο με ε ο δυ ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

εν οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι μοι οι γλυ υ υ υ κυ υ υ υ υ τα α α α

α α ια α α α α τε ε ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η η η η η η

η ιη η ι ι η σου ο ο ο ο ον προ μι

κρου ο ο η η η η η η λι ι ι ι ι ι ι

ος ε ε ε εν Στα α α αυ ρω ω κρε ε ε μα

κρε μα α α μεε ε νον θε ε α α α α α α σα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ζο ο ο ο ο ο ο φο ο λο ο ο

ονπε ε ε ε ερι ι ι ε ε ε ε ε βα α

α α α α α ια α α αλ λε ε ε περι ι ε ε βα

α α α α αλ λε το και αι αι αι αι η η η

η η η η η γη η η η η η η η η η

η τω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο βω ε κυ υ υ υ μαι αι αι αι αι αι αι

αι νε ε ε ε κυ υ μαι αι αι αι αι νε ε το ο λο

ο ο ο και δι ε ερ ρη η η η η η γνυ υ υ

υ υ υ το ο ο ο ο να α α ου ου ου ου ου ου

το ο ο ο ο ο ο ο ο κα α α α α τα α α

α α α α πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε τα α α α α α α ια το κα τα πε τα σμα αλλ

ι δου ου ου ου ου ου ου νυ υν βλε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε πω ω ω ω βλε ε πω ω σε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι ι ι ι ι ι ι ως υπ ελ θο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον τα α α α α θα α α α α α α α α

να α α α α α α λα α α α θα α να

τον πω ω ω ω ω ω ως σε ε ε ε ε ε κη η η

η η η δε ε ε ε ε ε ευ σω θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε μου ου ου ου η η πω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ως σι ι ι ι ι ν δο ο ο ο ο ο

ο σιν ει λη η η η η η η η η σω ω ω

ω ποι οι οι οι οι αις χε ερ σι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι δε ε ε ε προ ο ο ο ο ο ο ο ο σ ψα

α α α α α λα α α προσψα αυ σω το σον α α

κη η η η η ρα α α α το ον σω ω ω ω ω

ω μα α α α η ποι οι α α α α σμα α

τα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ ψω

ω ω ω ω ω νη τη ση η ε ε ε ε ξο ο ο ο

δω ω οι οι οι κτι ι ι ι ι ρ μον με γα α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νωω τα α α α α α α α πα α α

α α α θη η η η η η η σου υ υ μονο ο λο ο

ο ο γω ω ω ω και τη η η ην τα α α α φη

η η η η η η ην σου συν τη Α να α στα

α α α α α σει κραυ γα α α α α α α α α

α ζω ω ω ων ^χϞ ^ϞΚυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α α

ια α α α α α α α δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι ^πϞ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ Ϟ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.278/725*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ^χϞ και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α ια α α α τι ^πϞ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

ῥω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^πη

C ε ε ε ε ε το ον α α α να α βα αλ λο

με ε ε νο ον το ο φω ως ^χη ω ωσ περ ι ι μα α

α τι ι ι ι ι ι ι ι ον ^χη κα θε λω ω

ων Ι ι ω ω ση ηφ α πο του ου ξυ υ υ υ

υ υ λου ου ου ου ου συν Νι ι ι ι κο ο

ο ο ο δη η η η η η η η μω ^πη και θε ω

ρη η σα ας νε ε κρο ον γυ υ μνον α α α α

α τα α α α φον ^χη ^πη ευ συμ πα α α α α θη η το

ον θρη η η η η η η νο ον α α α να α λα α βω

ων ο δυ υ ρο ο ο ο με νο ος ε ε λε ε ε ε ε

λε ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι

γλυ υ κυ υ υ υ τα α α τε ε ε ε Ι ι η η

σου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου Ι ι ι η η

σου ο ον προ ο ο μι ι κρου ο η η η λι ι ι

ι ι ι ο ο ος ε εν Στα α α αυ ρω ω

ω ω κρε μα με ε νο ο ο ον θε α σα α α

με ε ε ε ε νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι

ι ε ε ε ε βα α α αλ λε ε ε ε ε λε ε

ε ε το και η η η γη τω φο ο ο βω ω ω

ω ε ε ε ε ε ε ε ε ε κυ υ μαι αι αι

αι αι αι νε το ο ο και δι ερ ρη η η

γνυ υ υ υ υ υ το ο ο Να ου ου το κα α τα α

πε ε τα α α α α ια α α α σμα π αλλ ι δου

νυ υν βλε ε ε ε ε πω ω ω ω σε χ δι ε με

ε ε κου ου ου σι ι ι ι ι ως υπ ελ θο ον τα α α

α θα α α α α α να α τον πω ω ω ω ω ω

ως σε ε κη δε ε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

μου η η η πω ως σιν δο ο ο ο ο ο σι

ι ν ει ει ει λη η η η η η σω π ποι αις χερ σι

δε προ ο οσ ψα α α α α α α α αυ σω

το σον α α α κη η η η η η ρα α το ο ο ον σω ω

ω ω ω μα η ποι α α σμα α α τα α α

με ελ ψω τη ση η η ε ε εξ ο ο ο δω ω

ω οι κτι ι ι ιρ μον με γα α α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νω ω ω ω ω ω ω ω τα α

α α πα α α α α α θη η η η σου ου ου

ου υ μονο λο γω ω ω και αι τη ην τα α α φη

η η η η η ην σου συν τη Α να στα α

α α α σει ει ει ει ει ει κρα α α χα α

α α χα α α α α α α α α α α α

α α χα α αυ γα α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α α α

α α α κρα αυ γα α α α α ζων Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α Κυ υ ρι ε δο ξα α α σοι οι οι οι οι οι

οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πά

Κωνσταντίνος Πρίγγος
Μουσική Κυψέλη Α'
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Σ ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν

Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε

κρον γυ υ μνο ο ο ο ον α τα α α φον ευ συμ

πα α α θη η η τον θρη η νο ον α α α α

να λα βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ υ τα

α α τε ε ε ε Ι η σου ον προ μι κρου ο

η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε

μα με νον θε α σα α με ε ε νος ζο ο ο

ο ο φον πε ρι ε ε βα α α α α λ λε ε ε ε ε το

και η γη τω φο ο ο βω ω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ

ρη η γνυ υ το να α ου το κα τα α πε ε ε ε ε

τα α α α σμα ^π αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω

ω ω σε ^χ δι ε με ε κου σι ι ι ως ^δ υ πελ

θο ο ον τα α α θα να α α τον ^π πω ω ω ω ω

σε ε ^π κη δε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου ^π η η

η η η πω ω ^π σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η

η σω ^π ποι αις χερ σι δε προ οσ φα α αυ σω ^χ το

σον α κη η η η ρα α τον σω ω ω ω μα ^π η

ποι α α α σμα τα α μελ ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο

δω ω Οι κτι ι ι ιρ μον ^χ με γα λυ νω ω ω τα

πα α α θη η η η σου ^χ υ μνο λο γω ω ω

ω και την τα α α φη η η ην σου ^{π ρ} συν τη Α να

στα α α α σει ει κραυ γα α α α ζων ^{χ ρ} Κυ ρι ι

ε δο οξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.206/218*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω ^{χ ρ} και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην ^{π ρ}

Σ ε τον α να α βα αλ λο με ε νο ον το ο

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον χα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ μνο ο ο ον α α α α τα α α α φον ευ συμ

πα θη η η η τον θρη η νο ον α α α να

α λα α βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε λε ε

ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου

λου ουου ου ουου ου ον προ μι κρου ο ο η

η λι ι ος εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον

θε α σα α με ε νος ζο ο ο ο φον πε ρι ι

ε βα αλ λε ε ε το και η η γη η τω φο

ο ο βω ε κυ μαι αι αι αι αι αι αι αι αι

νε το ο ο και δι ερ ρη η γνυ υ το να

ου ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω σε διε

με ε κου ου σι ι ι ω ως υπελ θο ο ον τα θα

α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε ε ευ

σω ω ω θε ε ε ε ε ε μου η η η πω ως σιν

δο ο ο σι ι ν ει λη η η η σω ποι αις χερ

σι δε προ ος ψα α α αυ σω το σον α α κη

η η ρα α α τον σω ω ω ω μα η ποι α α

σμα α τα α με ελ ψω τη ση ε εξ ο ο ο ο δω ω

οι οι οι κτι ι ι ι ι ι ι ρ μον με γα λυ υ

υ υ υ νω ω τα α πα α θη η σου ου υ μνο λο

γω ω και αι την τα α φη η η η η η η η η σου συν

τη α να στα α α α σει ει ει κραυ γα α α α

α ζω ω ω ω ν Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ξα α

σοι οι οι οι οι οι οι οι

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ω σ πε ε ρ ι ι μα α α τι ι ι ι

ον κα θε λων Ι ω ση φ α πο του ξυ υ υ υ λου

ου ου συν Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη η

σα ας νε ε χρο ον γυ μνον α τα α φο ον

Εὐ σου υμ πα α α θη η η τον θρη η νο ον

α α α α να λα βων ο δου ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι

μοι γλυ υ κυ υ τα τε Ι ι ι η η η η

σου ον προ μι κρου ο η η λι ι ι ος εν

Στα αυ ρω ω κρε μα με νον θε α σα α με ε ε

νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι ε ε βα α α

α α λ λε ε ε ε το και η γη τω φο ο ο

ο ο βω ω ε εκυ μαι αι αι αι αι αι αι

αι αι νε το και δι ερ ρη η γνυ υ υ το να α

ου το κα τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα ^{π 9} αλλ

ι δου νυν βλε πω ω ω σε ^{χ 9} δι ε με ε ε ε κου ου

σι ι ι ως ^{Δ 9} υ πελ θο ο ον τα α α θα α να α α

τον ^{π 9} πω ω ως σε ε ^{π 9} κη δε ε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου ^{π 9} η η η η η πωως ^{π 9} σιν δο ο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^{π 9} ποι αις χερ σι δε

προ σψα α α α αυ σω ^{χ 9} το σον α κη η η η ρα

α τον σω ω ω ω μα ^{π 9} η ποι α α α σμα τα α

μεελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο δω Οι κτι ι ι

ιρ μον ^{χ 9} με γα λυ υ νω τα πα α α α θη η η η

σου ^{κ ρ} υ μνο λο ο γω ω ω και τη ην τα φη η η η η

σου ^{π ρ} συν τη Α να στα α α α σει κραυ γα α α α

ζων ^{κ ρ} Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

έτερα θέσις

* ^δ πε ρι ε βα α α α λ λε ε ε ε το ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου

Λουκάς Λουκά

Ἀπολυτικά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.66*

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ραι λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το ^{π ρ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ αις Μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι

α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο

ο ος

Ο ε ε ε ε ευσχη η μων Ι ω σηφ α πο του

ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ταις Μυροφοροις γυναιξι παρα το μνημα
 επιστας ο Αγγελος εβουουοαταμυ
 ρα τοις θνητοις υπαρχει αρμοδια Χρι
 στος δε διαφθορας εδειχθηαλλοτριο
 οος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' Ϟ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.211*

Οευσχηημων Ιωσηφαποτου ξυλουκα
 θελων τοαχραντον σου σωωωωμασινδο
 νικαθαραιλησαςκαιαρωωμασινεν

